

Anica Perpar

O SVINJSKI PASTIRICI

Bosa stopa v mrzlem jutru
lepa mlada pastirica,
zarja rdi ji v blede lica.
Bosa stopa, si popeva,
predse gleda pastirica,
ko zasliši glas iz groma:
»So prašički pri koritu?«

»Niso, niso pri koritu,
dahne plaho pastirica,
zdajci ga pomijem v hipu,
ga pomijem, osušim,
a prašičke pošljem v želod
in za njimi odhitim.«

Lepa mlada pastirica
se k potoku dolgo sklanja
in pomiva ure dolgo
in pri belem dnevu sanja:
so prašički pri koritu,
noga v blatu, noga v hrani,
so okrogli, negovani,
sito krulijo na slami.

Spet grmeči glas sprašuje
ubogo mlado pastirico:
»So prašički pri koritu,
si jim dala rž, pšenico
in krompirja in korenja?
Dan z nočjo se hitro menja
in če zmanjka potrpljenja...

So vrnili se iz gozda
vsi prašički polni žira
in so stali pred koritom
in krulili od nemira,
ker v koritu pastirica
je ležala in je spala.

Vsi prašički pri koritu,
noga v blatu, noga v hrani
iščejo si slasten kos,
lica, čelo, roke, nos . . .
Vsi prašički pri koritu
se do sitega najejo,
ležejo na svežo slamo
in zaspijo, in zaspijo . . .